

KØGE FOLKEDANSERFORENING

Mel: Molak, Molak, mak, mak, mak.

Da det er fastelavn igen, så skal vi holde gilde,
hvor vi kan mødes ven med ven, fordi vi gerne ville,
have os lidt "fællesmad",
som gør maven mat og glad,
og vor stemning bli'r ej flad,
når "lidt" vi drikke ville.

Vi mod gymnasiet stævner frem med stor forventningsglæde,
hvor senere med fynd og klem vor folkedans vi træde,
men for vi så langt kan nå,
mange ting skal foregå,
men dog eet vi kan forstå,
vi sikkert bravt skal svede.

En hue, kyse eller hat i år vi skal iføres,
m fantasi, måske "lidt pjat" på knolden vor fastgøres,
huen, der si'r: "kys mig straks"
kysen, der er mere vaks,
si'r, kys - hvis du kan mig, - haps,
vi ved, hvordan det gøres.

Et par af os får kroner på som slut på morskabskampen,
hvor tønderne med knald skal få en mægtig een på lampen,
og med en så herlig fryd,
venter alle på den lyd,
af det "guf", der ud vil flyd',
når tønden får af tampen.

Vi må ta' pengepungen op, for der er lotterier,
gevinsterne er helt i top, så derfor ingen kvier
sig ved at ta' lodder med
i dem her på dette sted,
hvor gevinster regner ned,
til både karl og pige.

Se een ting har vi ikke glemt, når vor forening kalder
til fest, så ved vi helt bestemt, at spøg og latter gjalder
på det sted, vi samlet er
og vort festudvalg som her
alt har planlagt godt vi ser,
det tradition vi kalder.

Da halsen nu er løbet tør, vi nok vor sang skal ende,
så glasset vort vi hæve bør, vi vil os gi' til kende,
med et kæmpehøjt "hurra"
helst så taget flyver a'
det skal vor forening ha'
gid den må LEVE LÆNGE.